

Vorbemerkung:

Der folgende Text soll in angemessenes Deutsch übersetzt und durch die Beantwortung der unter II. gestellten Aufgaben sprachlich erläutert werden.

I. Übersetzung:

Ἄμφοτέροισι δὲ ποσσὶν ὑπο σκέπτοιο Βοώτεω
Παρθένον, ἣ ῥ' ἐν χειρὶ φέρει Στάχυν αἰγλήεντα.

Εἴτ' οὖν Ἀστραίου κείνη γένος, ὃν ῥά τε φασιν
ἄστρον ἀρχαῖοι πατέρ' ἔμμεναι, εἴτε τευ ἄλλου,
εὐκήλος φορέοιτο. Λόγος γε μὲν ἐντρέχει ἄλλος 100
ἀνθρώποις, ὡς δῆθεν ἐπιχθονίη πάρος ἦεν,
ἤρχετο δ' ἀνθρώπων κατεναντίη, οὐδέ ποτ' ἀνδρῶν
οὐδέ ποτ' ἀρχαίων ἠνήνατο φῦλα γυναικῶν,
ἀλλ' ἀναμιξ ἐκάθητο καὶ ἀθανάτη περ ἑοῦσα.

Καὶ ἐ Δίκην καλέεσκον· ἀγειρομένη δὲ γέροντας 105
ἥε που εἰν ἀγορῇ ἢ εὐρυχόρῳ ἐν ἀγυίῃ,

δημοτέρας ἤειδεν ἐπισπέρχουσα θέμιστας.
Οὐπω λευγαλέου τότε νεῖκος ἠπίσταντο,
οὐδὲ διακρίσιος περιμεμφέος, οὐδὲ κυδοιμοῦ·
αὐτῶς δ' ἔζων· χαλεπὴ δ' ἀπέκειτο θάλασσα, 110
καὶ βίον οὐπω νῆες ἀπόπροθεν ἠγίνεσκον,
ἀλλὰ βόες καὶ ἄροτρα καὶ αὐτὴ πότνια λαῶν
μυρία πάντα παρεῖχε Δίκη, δῶτετρα δικαίων.

Τόφρ' ἦν ὄφρ' ἔτι γαῖα γένος χρύσειον ἔφερβεν.
'Αργυρέω δ' ὀλίγη τε καὶ οὐκέτι πάμπαν ἐτοίμη 115
ἰμίλει, ποθέουσα παλαιῶν ἤθεα λαῶν.
'Αλλ' ἔμπης ἔτι κεῖνο κατ' ἀργύρεον γένος ἦεν·

ἤρχετο δ' ἐξ ὀρέων ὑποδείελος ἠχηέντων
μουνάξ, οὐδέ τεω ἐπεμίσγετο μελιχίοισιν·
ἀλλ' ὀπότ' ἀνθρώπων μεγάλας πλήσαιτο κολῶνας, 120
ἠπείλει δὴ ἔπειτα καθαπτομένη κακότητος,
οὐδ' ἔτ' ἔφη εἰσωπὸς ἐλεύσεσθαι καλέουσιν.
« Οἴην χρύσειοι πατέρες γενεὴν ἐλίποντο
χειροτέρην· ὑμεῖς δὲ κακώτερα τέκνα τεκεῖσθε.
Καὶ δὴ που πόλεμοι, καὶ δὴ καὶ ἀνάρσιον αἶμα 125
ἔσσεται ἀνθρώποισι, κακῶ δ' ἐπικείσεται ἄλγος ».

Ἵως εἰποῦσ' ὀρέων ἐπεμαίετο, τοὺς δ' ἄρα λαοὺς
εἰς αὐτὴν ἔτι πάντας ἐλίμπανε παπταίνοντας.
'Αλλ' ὅτε δὴ κάκεῖνοι ἐτέθνασαν, οἱ δ' ἐγένοντο,
χαλκείη γενεὴ προτέρων ὀλοώτεροι ἄνδρες, 130
οἱ πρῶτοι κακοεργὸν ἐχαλκεύσαντο μάχαιραν
εἰνοδίην, πρῶτοι δὲ βοῶν ἐπάσαντ' ἀροτήρων.
Καὶ τότε μισήσασα Δίκη κείνων γένος ἀνδρῶν
ἔπταθ' ὑπουρανίη, ταύτην δ' ἄρα νάσσατο χώραν,
ἧχί περ ἐννυχίη ἔτι φαίνεται ἀνθρώποισι 135
Παρθένος ἐγγυὺς ἑοῦσα πολυσκέπτοιο Βοώτεω.

V. 118 ὑποδείελος: gegen Abend

V. 122 εἰσωπός: vor den (bzw. die) Augen

V. 132 εἰνοδίος: auf dem Weg befindlich; hier: zum Wegelagerer, Räuber gehörig

II. Sprachliche Erläuterungen

1. Setzen Sie den Ausdruck ἀμφοτέροισι δὲ ποσσὶν ὑπο (V. 96) in korrekte attische Prosa um und erläutern Sie die Veränderungen, die der Ausdruck in poetischer Sprache erfahren hat!
2. Welche Formen welchen Wortes der attischen Prosa sind gleichwertig den Worten τευ (V. 99) und τεω (V. 119)?
3. Welche sprachliche Erscheinung liegt vor in κάκεῖνοι (V. 129)?